

Jennifer nr. 2 fv. saman við sínum 8 føroysku syskinabørnum fyrri fyrstu ferð

doyði, til tú kom til Føroya!

-Ein má minnst til, at eg fekk familju hesi árin. Haraftrat var tað eisini sera tørført at finna fram til nakad sum helst um Føroyar her í California. Eingin hevði nakrantíð hoyrt um hetta landið. Men til endans fingi vit - tað var í ár - nakad av upplýsingum á Internetinum. Vit høvdu júst fingið atgongd til internetið og leitaðu straks eftir navninum Faroe Island. Og tað var skjótt, at hetta navnið kom fram á skýggjan. Har vóru nøkur stóð við tí navninum, men skjótt varð tó at finna tað rétta.

Tað var Ferðamannastovan, sum hevði hesar upplýsingar um Føroyar, og eg bað alt fyrri eitt um tilfar. Tey sendu mær brosjurur ol., so hetta var fyrstu ferð í lívinum, at eg sá eitt kort yvir oyggjarnar og kundi telja tær - og fann eisini fram til, hvar føðibýurin hjá pápa mínum var.

Jennifer sigur, at ætlanin var, at maður hennara skuldi til London í handilsrörindum og helt hon hetta vera eitt

gott høvi til at leggja leiðina víðari til Føroyar.

Ferðin hjá manninum varð tó avlýst, men Jennifer hevði tá gjørt av, at hon skuldi fara. Hon tók flogfarið úr San Francisco til Frankfurt og víðari til Keypmannahavnar og síðani til Vágar.

Hon hevði ímyndað sær, at flogvøllurin lá nærri Havnini, men tá hetta ikki var so, ringdi hon straks til Havnar fyrri at fáa hotellpláss. Men har var alt upptikið, tí Summartónar o.a. var í býnum.

Tá var tað, at hon fekk samband við Hotellið á Eiði, sum jú var í somu oyggj sum Fuglafjørður.

-Eg kom á hotellið klokkan 6 á kvøldið og var so útlúgvad av ferðini, at eg fór beint til songar. Morgunin eftir tosaði eg við hotellstjóran Hans Petur og greiddi honum frá, hvørji ørindi míni vóru í Føroyum.

Hann var ómetalig beinasamur og fryntligur og ringdi beinanvegin til fleiri fólk og fekk fatur á Poul Jákup, eitt av teimum átta syskinabørnum hjá

Jennifer.

Jennifer sigur, at tað hon visti um familjuna í Føroyum var tað hon hevði fingið at vita frá móður síni, sum hevði biðið pápan skriva niður nøvnini á hansara foreldrum, brøðrum og systur, og tá hon so hugsaði um brøvini frá teimum, sá hon fyrri sær nøvnini á seks børnum, sum máttu vera hennara syskinabørn, men tað var so langt síðani, at hon visti ikki, um tey vóru her.

-Eg helt tað fór at vera møgult at treffa okkurt av syskinabørnunum, men at tað skuldi ganga so skjótt hevði eg ikki roknað við.

Ein kensluborin leita

Hvussu kendist tað so at møta síni føroysku familju fyrri fyrstu ferð!

-Eg dugdi ikki at ímynda mær, hvat og hvønn eg fór at síggja. Alt kendist so lógið áðrenn, men tað kendist gott at finna út av hesum og ikki minst at møta teimum andlit til andlit.

Jennifer sigur, at hon ongantíð hevur hugsað um, at familjan í Føroyum hevur

tosað og hugsað so nógv um, hvat veruliga varð av pápanum Hans, eftir at hann hevði sagt Føroyum farvæl fyrri altíð.

Umleið um sama mundið sum hon kom til Føroya, høvdu Johannus, syskinabarnið og dóttur hansara tosað um skilmannin Hans og høvdu undrast á, hvat veruliga bleiv av honum. Og so frættu tey bráðliga, at eitt syskinabarn úr Amerika varð komið at vitja.

-Eg haldi tað er gott, at eg eri komin til Føroya, soleiðis at tey mongu í familjuni fáa at hoyra um ikki alla so ein part av søguni um pápa mín og familju teirra í USA.

Øll hava verið so blið

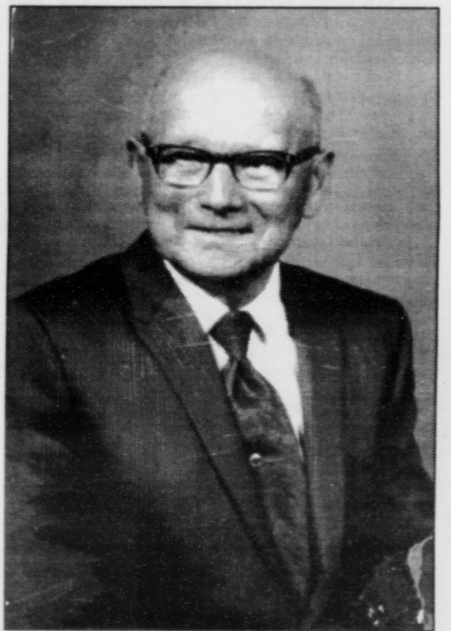
Ein kann bara ímynda sær, hvussu tað kendist bæði hjá Jennifer og hjá hennara 8 føroysku syskinabørnum at hittast fyrri fyrstu ferð.

Skipað varð fyrri samkomu á Muntra, har meira enn 70 syskinabørn og børn teirra vóru til staðar.

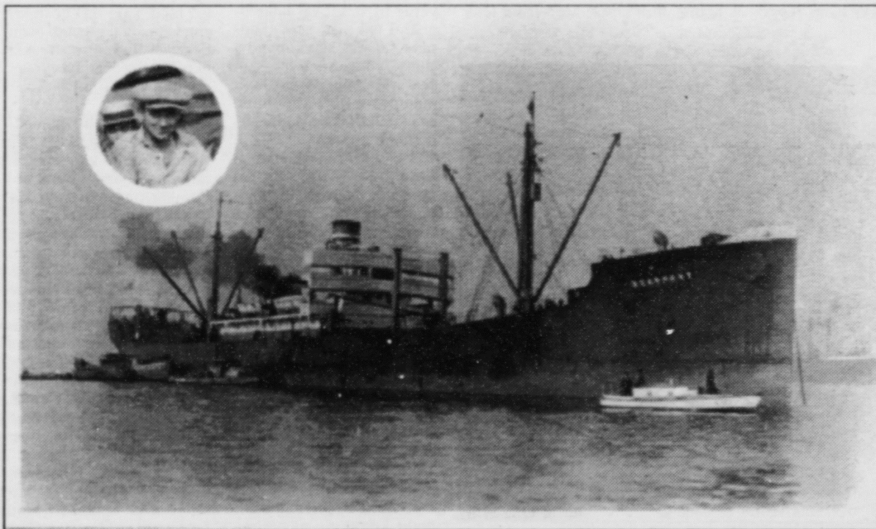
-Hetta var sera rørandi og

Hans Jacobsen á ungum árum

Hans í Lon sum meira tilkomin

Hans giftist hesi vøkru amerikonsku kvinnuni